

[Korsgaard.]

dringsforslag Nr. 15, hvorimod jeg anbefaler, at man afholder sig fra at stemme om Punkt 2.

Om Ændringsforslag Nr. 16 vil jeg henstille, at man afholder sig fra at stemme.

Ændringsforslag Nr. 17 drejer sig om et fast Fradrag for alle, for Erhvervs-skatten beregnes. Dette Ændringsforslag er stillet af det Mindretal, hvortil jeg hører, hvorfor jeg naturligvis anbefaler at stemme for det.

Ændringsforslag Nr. 18, stillet af Partiet Venstre, har den overmaade rigtige Idé, at det gaar ud paa at udligne det Forhold, at Ejendomsskatterne i Nabokommunerne ofte er væsentlig større end i Opholdskommunen. Jeg mener, at Ændringsforslaget er principielt rigtigt, og anbefaler at stemme for det, men i øvrigt vil jeg sige herom, at saaledes som Loven vilde blive, hvis dette Ændringsforslag gennemførtes, vilde den blive endnu sværere at forstaa end efter Forslaget; men da ingen almindelig Skatteyder forstaaer det, som det er nu, maa jeg sige, at saa kan det for saa vidt være ligegyldigt, og da det, som sagt, efter min Opfattelse principielt er rigtigt at tilstræbe det, som her søges tilstræbt, anbefaler jeg altsaa at stemme for Ændringsforslag Nr. 18.

Med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 og 26 anbefaler jeg, at man afholder sig fra at stemme.

Ændringsforslag Nr. 27 anbefaler jeg at stemme imod. Det er noget underligt noget, der er Baggrunden for dette Ændringsforslag, idet det har været nævnt, at man kunde risikere, at visse Virksomheder flyttede hen til en Kommune, som havde en Aktieselskabsbeskatning, der var 1 pCt. lavere, end de ellers maatte bære. Det forekommer mig at være Tale hen i det helt meningsløse, for der er naturligvis altid til en saadan Virksomhed knyttet en hel Række ikke ubetydelige Ting, og det at flytte en saadan Virksomhed, selv om det er en Handelsvirksomhed, vil dog altid have saadanne Følger, saa det skal være meget væsentlige Skattefaktorer, der skal komme i Betragtning, før man flytter, og den Forskel, der i givet Fald vilde blive, synes mig saa ringe, saa jeg finder Ændringsforslaget ganske urimeligt. Jeg anbefaler derfor at stemme imod det, altsaa ikke paa Grund af det reelle Indhold, for det betragter jeg, som sagt, som betydningsløst.

Ændringsforslag Nr. 28, stillet af Mindretallet, anbefaler jeg at stemme for.

Ændringsforslagene Nr. 29 og 30 anbe-

faler jeg, at man afholder sig fra at stemme om.

Ændringsforslag Nr. 31 anbefaler jeg at stemme for, da det er stillet af Mindretallet, hvortil jeg selv hører.

Ændringsforslag Nr. 32 anbefaler jeg, at man afholder sig fra at stemme om.

Ændringsforslag Nr. 33 anbefaler jeg, at man stemmer for.

Ændringsforslagene Nr. 34 og 35 anbefaler jeg, at man afholder sig fra at stemme om.

Det vil altsaa sige, at der er 23 Ændringsforslag, med Hensyn til hvilke jeg anbefaler, at man hverken stemmer for eller imod. Naar jeg taler om Ændringsforslag i denne Forbindelse, er det stadig de Ændringsforslag, der findes i Betænkningen. Der er 10 Ændringsforslag, med Hensyn til hvilke jeg anbefaler at stemme ja, og 3 Ændringsforslag, med Hensyn til hvilke jeg anbefaler at stemme nej. Det giver i alt 36 Ændringsforslag. I Betænkningen er der kun 35 Ændringsforslag, men jeg har, som en og anden maaske vil have bemærket, anbefalet, at et af Ændringsforslagene deles, saa 36 skulde altsaa passe.

Indholdet af de Ændringsforslag, som jeg anbefaler hverken at stemme for eller imod, skal jeg ikke opholde mig ved, men kun ved de Problemer, som er knyttet til de Ændringsforslag, som jeg vil anbefale, at der henholdsvis stemmes ja eller nej til. De kan efter deres Beskaffenhed deles i 4 forskellige Grupper.

Jeg vil begynde med de mindre betydningsfulde, dem, der hører ind under „Almindelige Bestemmelser“, nemlig Ændringsforslagene Nr. 31 og 33. Ændringsforslag Nr. 31 vedrører Arbejdsgiverens Pligt til at tilbageholde Løn, for at det offentlige kan faa den paalignede Skat fra en og anden hos Arbejdsgiveren arbejdende Person. Det har længe været saadan, at man i hvert Fald med Hensyn til nogle af dem kunde kræve dette af Arbejdsgiveren, naar det offentlige havde opbrugt de Midler, der stod til dets Raadighed. Saadan vil man altsaa efter Lovforslaget ikke mere bære sig ad; nu mener man at kunne gaa løs paa Arbejdsgiveren, om jeg saa maa sige, uden at det er kommet til at staa den paagældende virkelig klart, at det offentlige har brugt alle Midler.

Det vil altsaa sige, at man vil skyde Arbejdsgiveren ind som Skatteopkræver over for den paagældende — uden at man i Forvejen saa eftertrykkeligt som muligt har paavist over for den paagældende, at